

ທ່ວຍງານຂ່ວສານ ພະແນກສັງລວມ ຫ້ອງການ ທຫລ
ໄທ / ແຟັກ (856-21) 260283

ບັນດາປັດໄຈທີ່ເຮັດໃຫ້ອັດຕາແລກປ່ຽນເໜັງຕີງ

ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ ອັດຕາແລກປ່ຽນເງິນຕາມີການປ່ຽນແປງຢູ່ຕະຫຼອດເວລາ ຕາມຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ການສະໜອງຢູ່ໃນ ຕະຫຼາດ ຄືຄວາມຕ້ອງການຊື້ເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ຊຶ່ງເກີດຈາກການສົ່ງຊື້ສິນຄ້າ-ບໍລິການຈາກຕ່າງປະເທດ ລວມທັງກະແສເງິນທົນໄຫຼ ອອກ ແລະ ໃນທາງກົງກັນຂ້າມມີຄວາມຕ້ອງການຂາຍເງິນຕາທີ່ເປັນຜົນມາຈາກການທີ່ປະເທດສົ່ງສິນຄ້າ-ບໍລິການໄປຂາຍຕ່າງປະເທດ ລວມທັງກະແສເງິນທົນໄຫຼເຂົ້າ.

ດັ່ງນັ້ນ, ຈຶ່ງເຫັນໄດ້ວ່າ ຫຼັກເກນຂອງຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ການສະໜອງ ຈຶ່ງເປັນປັດໄຈຜືນຖານທີ່ເຮັດໃຫ້ຕະຫຼາດເງິນຕາ ຕ່າງປະເທດມີການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ອັດຕາແລກປ່ຽນມີການເໜັງຕີງ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການພິຈາລະນາ ແລະ ວິເຄາະທ່າອ່ຽງອັດຕາ ແລກປ່ຽນ ຕ້ອງສຶກສາລາຍລະອຽດຂອງປັດໄຈດ້ານຕ່າງໆ ໄປຄຽງຄູ່ກັບຜົນກະທົບຂອງປັດໄຈທີ່ຈະມີຜົນຕໍ່ອັດຕາແລກປ່ຽນນັ້ນໆເພື່ອ ເຫັນໄດ້ທ່າອ່ຽງທັງໄລຍະສັ້ນ ແລະ ໄລຍະຍາວ; ຊຶ່ງສາມາດສັງລວມໄດ້ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ປັດໄຈດ້ານເສດຖະກິດ

- ດຸນການຊໍາລະເງິນກັບຕ່າງປະເທດ ຊຶ່ງສາມາດສັງເກດໄດ້ຈາກ 2 ປັດໄຈໃຫຍ່ຄື: ດຸນການຄ້າ ແລະ ດຸນບັນຊີການເງິນທັງ 2 ປັດໄຈໃຫຍ່ດັ່ງກ່າວນີ້ເປັນງົບດຸນທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນແຫຼ່ງລາຍຮັບ ແລະ ລາຍຈ່າຍ ເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ແລະ ທັງເປັນງົບທີ່ສະແດງ ເຖິງສະຖານະພາບດ້ານເງິນຕາຕ່າງປະເທດຂອງປະເທດຕົນຕໍ່ກັບຕ່າງປະເທດ ເຊັ່ນຖ້າ: ປະເທດ ກ ມີດຸນການຊໍາລະກັບຕ່າງປະເທດເກີນ ດຸນ ສະແດງວ່າຈະມີຄວາມຕ້ອງການສະກຸນເງິນຂອງປະເທດ ກ ສຸດທິຊຶ່ງຈະສົ່ງຜົນໃຫ້ຄ່າເງິນຕາຂອງປະເທດ ກ ມີຄ່າແຂງຂຶ້ນ;

- ອັດຕາເງິນເຜີ້ ເປັນປັດໄຈບົ່ງບອກເຖິງການພົວພັນລະຫວ່າງລະດັບລາຄາ ແລະ ກຳລັງຊື້ ພາຍໃນປະເທດ. ປະເທດທີ່ມີ ອັດຕາເງິນເຜີ້ສູງຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມສາມາດແຂ່ງຂັນຂອງປະເທດໃນຕະຫຼາດການຄ້າລະຫວ່າງປະເທດຫຼຸດລົງ, ຜົນກະທົບຕໍ່ດຸນການຊໍາລະ ປົກກະຕິ;

- ອັດຕາການຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ການພິຈາລະນາ ແລະ ວິເຄາະໂຄງສ້າງເສດຖະກິດ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນ ການປັບຕົວທາງດ້ານເສດຖະກິດ ກໍມີຜົນຕໍ່ກະແສເງິນທົນເຂົ້າອອກປະເທດ. ຖ້າໂຄງສ້າງເສດຖະກິດຫາກມີການປັບຕົວຊ້າເກີນໄປ ຈະ ເກີດບັນຫາຂາດດຸນທາງການເງິນແບບຊໍາເຮື້ອ ເຊັ່ນ: ໃນກໍລະນີທີ່ປະເທດມີອັດຕາການຂະຫຍາຍຕົວໄວ ແຕ່ໂຄງສ້າງພາຍໃນອາດມີ ອັດຕາການສົ່ງສິນຄ້າເຂົ້າປະເທດໃນຮູບແບບທົນເປັນວັດຖຸ ສູງກວ່າອັດຕາການສົ່ງສິນຄ້າອອກ ຊຶ່ງອາດຈະສົ່ງຜົນທາງລົບຕໍ່ດຸນການຄ້າ ຂອງປະເທດ; ແຕ່ໃນທາງກົງກັນຂ້າມການທີ່ມີອັດຕາການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດທີ່ສູງ ກໍສາມາດດຶງດູດແຫຼ່ງທົນຈາກ ຕ່າງປະເທດ ທັງໃນຮູບແບບການລົງທຶນທາງກົງ ແລະ ທາງອ້ອມ ເຂົ້າປະເທດໄດ້ເຊັ່ນດຽວກັນ;

- ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງອັດຕາດອກເບ້ຍລະຫວ່າງປະເທດ ເປັນປັດໄຈຢ່າງໜຶ່ງໃນການກຳນົດທ່າອ່ຽງໄລຍະສັ້ນຂອງອັດຕາແລກປ່ຽນ ເພາະວ່າໃນຕະຫຼາດການເງິນສາກົນ ອາດມີເງິນທີ່ເອີ້ນກັນວ່າ Hot Money ໝູນວຽນຢູ່ໃນປະລິມານທີ່ສູງຫຼາຍ ແລະ ເງິນຈຳນວນນີ້ຢູ່ໃນກຳມິຂອງຜູ້ບໍລິຫານເງິນລາຍໃຫຍ່. ຖ້າຕະຫຼາດຄ່າເງິນຫາກຢູ່ໃນສະພາບສະຫງົບປົກກະຕິ ຜູ້ບໍລິຫານເງິນເຫຼົ່ານີ້ ຈະເຄື່ອນຍ້າຍເງິນລົງທຶນຈາກແຫຼ່ງດອກເບ້ຍຕໍ່າ ໄປຫາແຫຼ່ງທີ່ມີອັດຕາດອກເບ້ຍສູງ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຜົນຕອບແທນສູງສຸດ ຊຶ່ງຈະສົ່ງຜົນໃຫ້ຄ່າຂອງເງິນຕາທີ່ມີອັດຕາດອກເບ້ຍສູງນັ້ນ ແຂງຄ່າຂຶ້ນ, ແຕ່ກໍຕ້ອງຂຶ້ນກັບຜົນຖານເສດຖະກິດຂອງປະເທດນັ້ນອີກດ້ວຍ.

2. ປັດໄຈທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບນະໂຍບາຍການເງິນ ແລະ ເງິນຕາ

ນັກຄ້າເງິນ ຫຼື ຜູ້ວິເຄາະທ່າອ່ຽງຂອງອັດຕາແລກປ່ຽນສະກຸນໃດໜຶ່ງ ລ້ວນແຕ່ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນໃນການສຶກສາ ແລະ ວິເຄາະນະໂຍບາຍດ້ານການເງິນ ແລະ ເງິນຕາຂອງປະເທດນັ້ນໆໂດຍສະເພາະກ່ຽວກັບຈຸດຍືນດ້ານນະໂຍບາຍຂອງລັດຖະບານ, ລຳດັບຄວາມສຳຄັນຂອງແຕ່ລະນະໂຍບາຍຂອງລັດຖະບານໃນແຕ່ລະໄລຍະເພື່ອເປັນຂໍ້ມູນພື້ນຖານໃຫ້ນັກວິເຄາະສາມາດຮູ້ໄດ້ແນວທາງ ການນຳໃຊ້ນະໂຍບາຍການເງິນ ແລະ ເງິນຕາ ເຂົ້າໃນການແກ້ໄຂບັນຫາຂອງປະເທດນັ້ນໆກໍລະນີເກີດມີສະພາບຄວາມສ່ຽງໃດໜຶ່ງ ເຊັ່ນ: ໃນເວລາທີ່ປະເທດມີຄວາມອ່ອນແອທາງເສດຖະກິດ, ອັດຕາເງິນເຜີ້ສູງ, ຂາດແຄນເງິນທຶນ; ຖ້າລັດຖະບານໃຫ້ຄວາມສຳຄັນກັບບັນຫາດ້ານສະເຫຼ່ຍລະພາບດ້ານລາຄາຫຼາຍ ລັດຖະບານຈະຕ້ອງພະຍາຍາມປັບອັດຕາດອກເບ້ຍຂອງຕົນໃຫ້ສູງຂຶ້ນ ເພື່ອດຶງດູດແຫຼ່ງທຶນ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາເງິນເຜີ້; ກົງກັນຂ້າມ, ຖ້າລັດຖະບານຕ້ອງການຫຼຸດອັດຕາການວ່າງງານຂອງປະເທດຫຼາຍກວ່າ ກໍຈະດຳເນີນນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມການສ້າງວຽກເຮັດງານທຳ ໂດຍດຳເນີນນະໂຍບາຍເງິນຕາແບບຜ່ອນຄາຍ ແລະ ປ່ອຍໃຫ້ນະໂຍບາຍການເງິນຂາດດຸນເຜີ້ມຂຶ້ນ; ຊຶ່ງຈະສົ່ງຜົນກະທົບເຮັດໃຫ້ລາຄາສິນຄ້າໃນປະເທດສູງຂຶ້ນ, ເຮັດໃຫ້ອັດຕາເງິນເຜີ້ສູງຂຶ້ນໄດ້ໃນໄລຍະຕໍ່ໄປ.

3. ປັດໄຈດ້ານເຕັກນິກຂອງຕະຫຼາດ ແລະ ດ້ານຈິດຕະວິທະຍາ

ໃນແຕ່ລະມື້ປະລິມານການຊື້-ຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດຢູ່ຕະຫຼາດສາກົນມີມູນຄ່າມະຫາສານ ແລະ ຫຼາຍແສນລ້ານໂດລາ ທັງໆທີ່ມູນຄ່າການຄ້າລະຫວ່າງປະເທດ ແມ່ນກວມບໍ່ເຖິງ 10% ຂອງຕົວເລກນັ້ນ. ບັນຫາດັ່ງກ່າວນັ້ນແມ່ນເກີດຈາກການເກງກຳໄລເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ຊຶ່ງແມ່ນປັດໄຈດ້ານເຕັກນິກຂອງຕະຫຼາດ. ໂດຍທົ່ວໄປນັກເກງກຳໄລເຫຼົ່ານີ້ຈະອາໄສຂໍ້ມູນທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ດ້ານການເມືອງ ເປັນປັດໄຈປະກອບໃນການພິຈາລະນາຊື້-ຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດແຕ່ໃນບາງຄັ້ງການປະກາດຂໍ້ມູນຕົວຈິງທາງເສດຖະກິດທີ່ຕິດພັນຫາກຜິດຈາກຂໍ້ມູນທີ່ນັກຄ້າເງິນ ຫຼື ນັກເກງກຳໄລເຫຼົ່າໄດ້ຄາດຄະເນໄວ້ (ອາດຈະດີກວ່າຫຼື ຕໍ່າກວ່າຫຼາຍ) ກໍຈະເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມກັງວົນ ແລະ ສັບສິນຫຼາຍຢ່າງໃນຕະຫຼາດຄ່າເງິນພາໃຫ້ເກີດສະພາບອັດຕາແລກປ່ຽນຜັນຜວນຢ່າງຮຸນແຮງ.

ດັ່ງນັ້ນ, ຈຶ່ງສາມາດສະຫຼຸບສັງລວມປັດໄຈຕ່າງໆທີ່ອ້າງອີງຂ້າງເທິງນັ້ນ ທີ່ມີຜົນຕໍ່ທ່າອ່ຽງອັດຕາແລກປ່ຽນໃນໄລຍະສັ້ນ ແລະ ໄລຍະຍາວໄດ້ດັ່ງນີ້:

1. ໄລຍະສັ້ນ: ຈາກການເຄື່ອນຍ້າຍກະແສເງິນທຶນເປັນຫຼັກ
 - ຄວາມແຕກຕ່າງຂອງອັດຕາດອກເບ້ຍລະຫວ່າງປະເທດ;
 - ປັດໄຈດ້ານການເມືອງ ແລະ ສະເຫຼ່ຍລະພາບຂອງປະເທດ;
 - ປັດໄຈດ້ານເຕັກນິກຂອງຕະຫຼາດ ແລະ ດ້ານຈິດຕະວິທະຍາ;
 - ປັດໄຈອື່ນໆ.
2. ໄລຍະຍາວ ແລະ ໄລຍະກາງ: ຈາກຜົນຖານທາງເສດຖະກິດຂອງປະເທດເປັນຫຼັກ
 - ປັດໄຈທາງເສດຖະກິດ;
 - ປັດໄຈດ້ານນະໂຍບາຍການເງິນ, ນະໂຍບາຍເງິນຕາ ແລະ ຍຸດທະສາດໃນການພັດທະນາປະເທດໄລຍະຍາວ.

ໃຊ້ເງິນກີບທົ່ວທັງຊາດສ້າງບົດບາດຄ່າເງິນກີບລາວ